

Jeg skriver til dig som medlem af Kirkeudvalget.

Økonomi

Kirkeministeriet administrerer statens bevillinger vedrørende folkekirken. Bevillingerne, som gives på finansloven, udgør i alt 895,7 mio. kr. i 2008 (nettoudgift).

Den største del af statens bevillinger vedrørende folkekirken gives på finanslovens § 22 Kirkeministeriet. Det drejer sig om i alt 744,3 mio. kr. i 2008.

Heraf udgør bevillingen til Kirkeministeriets departement 33,5 mio. kr. Bevillingen til statens del af løn til præster og provster udgør 442 mio. kr. De øvrige 268,8 mio. kr. anvendes bl.a. til kompensation til folkekirken for et kirkeskattemæssigt provenutab i forbindelse med omlægninger af skattereglerne, til løn til biskopper, tilskud til restaurering af kirker og tilskud til Danske Sømands- og Udlandskirker.

Finanslovens § 22 Kirkeministeriet kan findes ved hjælp af link nedenfor.

En mindre del af statens bevillinger vedrørende folkekirken, i alt 151,4 mio. kr. i 2008, gives på finanslovens § 36 Pensionsvæsenet. Heraf anvendes 138,5 mio. kr. til pension til tidligere præster og provster, mens 12,9 mio. kr. er tilskud til Pensionskassen af 1950 for teologer og præster, som er ansat i forskellige private kirkelige institutioner.

Kirkeministeriet har desuden ansvaret for forvaltningen af fællesfonden, der dækker fælles folkekirkelige udgifter, herunder først og fremmest den del af løn m.v. til præster og provster, som ikke dækkes af statens bevillinger. Yderligere oplysninger om fællesfonden kan findes ved hjælp af link nedenfor.

Finanslovens § 22 Kirkeministeriet

Jeg er ansat som præst for Taasinge Frimenighed. Vi er en evangelisk-luthersk frimenighed uden egen kirke, men låner Baptistkirken i Svendborg 2 gange om måneden, da Folkekirken i Fyens Stift ikke vil låne en kirke ud til os.

Indtil marts 2006 hørte Taasinge frimenighed til på Valdemar Slot, men ved præsteskiftet blev kontrakten fra slottet opsagt og slotskirken overgivet til Folkekirken, Bregninge sogn.

Nu holder Bregninge sogn gudstjeneste på Valdemar slot en søndag om måneden, hvor Bregninge kirke så er lukket og står tom og ubrugt hele søndagen!

I juni får jeg henvendelse fra et par på Ærø, der er medlem af Frimenigheden. De beder mig døbe deres barn i Lundeborg kirke. Farmoderen bor i Lundeborg sogn og er medlem af Folkekirken, og faderen til barnet er døbt og konfirmeret i Lundeborg kirke.

Jeg beder faderen tage kontakt til præsten og bede om lov til at låne kirken lørdag den 9. august, men præsten beder faderen udsætte dåben til efter 21. august. Hun vil have behandlet hans ansøgning på et menighedsrådsmøde, der først skal finde sted den 21. august.

Derefter spørger jeg sognepræsten om jeg må låne kirken til en dåb lørdag den 9. august kl. 14.00. Præsten beder også mig udsætte dåben til efter 21. august, for det er hendes opfattelse, at der er tale om en principiel beslutning hvis kirken skal kunne lånes ud til en frimenighedspræst.

Jeg klager til Kirkeministeriet, der sender klagen til biskoppen, der træffer den afgørelse, at det fremgår af bestemmelsen i brugsloven §6 stk. 3, nr. 2, at kompetencen til at give tilladelse til brug af kirken er præstens. Det er ikke korrekt som angivet af sognepræsten, at en afgørelse ikke kan træffes af præsten alene. Præstens svar kommer torsdag den 7. august om eftermiddagen.

Her skriver sognepræst Jane Fromberg.:

”Jeg er efter bestemmelserne i §6 stk ikke forpligtet til at overlade Lundeborg kirke til dig- eller for den sags skyld stille den til rådighed for en person, der ikke er medlem af sognemenigheden. Jeg har grundigt overvejet din ansøgning og det er min opfattelse af dåben hører hjemme i gudstjenesten og derfor rådgiver jeg også mine egne sogneborn på den måde, at der ligger en opfordring til at gøre dåben til en del af menighedens fælleskab. Jeg vil derfor opleve det som en uhensigtsmæssig signalværdi at låne kirken ud til en dåb om lørdag. Da Lundeborg kirke samtidig har en beliggenhed der gør den attraktiv til at benytte til kirkelige handlinger er der også et hensyn at tage til kirkebetjeningen og menighedens økonomi. Det var dette hensyn der lå til grund for min første afgørelse. Disse samlede overvejelser gør ,at jeg desværre ikke kan imødekomme din anmodning.”

Jeg havde derfor intet andet at gøre end at døbe barnet i Aktivhuset.

At en præst i Folkekirken kan sige nej til at låne en kirke ud til evangelisk- luthersk frimenighedspræst, mener jeg ikke er lovens ånd.

Det kan ikke være rigtigt, at folkekirkens præster bruger loven, som om de ejer de kirker de arbejder i efter forgodtbefindende, og kan skalte og valte,- som de gør. Præsten nej opfatter jeg som chikane og fuldstændig utilstødelig, især efter at jeg kan konstatere, at der i 2007 ikke har været en eneste dåb i Lundeborg kirke. Kirken i Lundeborg, er altså ikke andet end ren kulisse om et kirkeliv der ikke eksisterer, men blot er med til at opretholde præstens embede og hendes løn. Jeg medbringer selv organist og kirkesanger, og kirken er åben for besøgende, så der var ingen kirkebetjening fra Lundeborg og derfor ingen økonomi i foretagendet.

Eftersom Folkekirken modtager penge fra Finansloven, anmoder jeg Kirkeudvalget sørge for, at evangelist-lutherske menigheder i Danmark i fremtiden, har adgang til brug af folkekirker, selvfølgelig under hensyntagen til de aftaler, der måtte være indgået til sognepræsten på stedet, og at Folkekirken og frimenigheden tager hensyn til hinandens brug af kirken.

Venlig hilsen

Bodil Schmidt
Taasinge Frimenighed
Lindevej 11,
5900 Rudkøbing